

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

حزب کار ایران (توفان)

۲۱ سپتمبر ۲۰۱۸

تحریم های امریکا و اثرات آن از منظر جنسیتی

دور جدید تحریم های امریکا، که می بایست ۴ اگست (۱۳ مرداد [اسد]) آغاز می گردید، با دو روز تأخیر سرانجام به اجراء درآمد. بخش دوم تحریم ها، که قرار است ضربه اصلی را بر رژیم وارد آورد، روز ۴ نومبر (۱۳ آبان [عقرب]) اعلام شده است. طبق گفته مقامات امریکائی، در بخش دوم، احتمال اعمال تحریم هایی علیه خریداران نفت ایران وجود دارد. در حال حاضر عمدتاً کشورهای اتحادیه اروپا، هند، چین، کوریای جنوبی و جاپان خریداران نفت ایران هستند. اما پیش از اعلام این تاریخ ها مایک پمپئو، وزیر خارجه امریکا، از تصمیم راسخ دولت ترمپ جهت افزایش تحریم ها تا نیل به هدف اصلی خود، که به مشکل اقتصادی رژیم منتهی خواهد شد، سخن گفت و در ادامه بیان داشت: «ایران باید یا در کشورهایی مثل لبنان، سوریه، عراق و یمن حضور داشته باشد... و یا باید پولش را در ایران خرج کند، چرا که ایران پول کافی برای هر دو کار را نخواهد داشت...» هدف از تحریم ها دیر دیر در این لحظه می بایست بر همگان آشکار می شد.

پُر واضح است که تحریم ها همواره با هدف تضعیف توانائی دولت ها انجام می گیرند. هنوز چند روزی از تحریمات نگذشته است، از عدم توانائی ورود دارو بر اثر نوسانات ارزی تا افزایش ۱۵ درصدی داروهای خارجی گزارشاتی مشاهده می شود. با یک بررسی اجمالی بر تأثیرات تحریم های اقتصادی از منظر جنسیتی در کشورهایی نظیر ایران، می توان آشکارا مشاهده نمود که زنان جامعه در هنگام مواجهه دولت ها با بحران های اقتصادی - سیاسی در موقعیتی به مراتب آسیب پذیرتر از موقعیت قبل خود قرار می گیرند. اکنون با توجه به زوال اقتصاد بیمار ایران و تأثیر تحریم ها بیم آن می رود که به زودی شاهد بازگشت به محدودیت های گذشته و تصویب قوانین جدیدی علیه زنان خواهیم بود، که به حاشیه رانده شدن و تخریب مضاعف موقعیت اجتماعی زنان منتهی خواهد شد. راهکارهای دولت های ایران در چنین مواقعی از تشویق به ازدواج ها در سنین پائین، افزایش تعداد فرزند تا محدودسازی اشتغال زنان و سهمیه بندی جنسیتی رشته های دانشگاهی و تلاشی آشکار در جهت خانه نشین کردن زنان و دور نگه داشتن آنان از عرصه های عمومی بوده است. در دوران تحریم های قبلی، شاهد بازنشستگی های زود هنگام؛ کاهش ساعات کاری و استخدام نیمه وقت زنان بودیم.

قوانین تبعیض آمیز و حفاظت های ناکافی در نظام حقوقی ایران در چهل سال گذشته همواره موانعی برای دسترسی برابر زنان به بازار کار را پدید آورده است. اما باید دقت داشت که در چهار دهه گذشته زنان ایرانی تبدیل به نیمی از

فارغ‌التحصیلان دانشگاهی کشور شده‌اند. در مقیاس جهانی در فاصله بین مارچ ۲۰۱۶ تا مارچ ۲۰۱۷، در برابر ۶۴,۱ درصد مردان، تنها ۱۴,۱ درصد زنان ایران در زمره نیروی کار بوده‌اند. مشاور وزیر کشور در امور زنان و خانواده دولت روحانی صبح روز چهارم شهریور ماه [سنبله] ۱۳۹۷ از افزایش روند نرخ بیکاری زنان در ۱۰ سال گذشته خبر داد. بر اساس آمار منتشر شده، اکنون ۴۵ درصد زنان فاقد درآمد و نرخ بیکاری زنان تحصیلکرده دو برابر مردان است. حال در شرایط تنگنای اقتصادی حاصل از فساد مالی، عدم مدیریت‌های صحیح، نمونه برداری‌های ناقص اقتصادی از کشورهای سرمایه‌داری دیگر در ایران و تحریم‌ها، باز هم زنان اولین قربانیان خواهند بود، خصوصاً زنان کارگر. از آسیب‌های اجتماعی ناشی از بیکاری، با توجه به تجارب دوران تحریم‌های متعدد علیه ایران، می‌توان تن فروشی، اعتیاد و هزاران مشکل جانبی دیگر در جامعه نام برد.

خانواده‌های فقیر بر اثر فشار اقتصادی و ناتوانی در پرداخت هزینه‌های تحصیلی به ترک تحصیل اجباری دختران خود به نفع پسران تن می‌دهند. برخی خانواده‌ها برای کم‌کردن تعداد «نان‌خوران» خانواده، دختران خرد سال خود را به عقد مردان بزرگ سال درمی‌آورند. در شرایط بیکاری و پرداخت دستمزدهای پائین مردانی که از توانایی مالی بیشتری برخوردارند، امکان می‌یابند تا زنان فقیر مجردی را، که راه نجاتی پیش روی خود نمی‌بینند، به عقد خود درآورند. مسئولان به جای رفع مشکلات مذکور قوانین «تعدد زوجین» را به تصویب می‌رسانند و امروز با توجه به شرایط سخت‌تر تلاش برای تصویب قوانین تک همسری از سوی فعالان سیاسی زنان در پست‌های اداره جات دولتی جای می‌یابند.

تا وقتی حاکمیت قوانین ارتجاعی مذهبی – سرمایه‌داری بر ایران سایه افکنده باشد، هرگونه ادعائی بابت «آزادی» تنها فریبکاری است و گفته‌هایی پوشالبی بیش نیستند و ادعای حمایت امریکا و غرب از «آزادی» تنها بازی با الفاظ و دروغ‌پردازی‌های بورژوائی است. نکبت، فقر و بدبختی در ساختار نظام اقتصادی ایران نهادینه شده است، اما بر اثر فشار تحریم‌ها و تهدیدهای دائمی، بروز جنگ، جنبش حق‌طلبی و برابری خواهی زنان در ایران بیش از پیش با مبارزه جدی رژیم روبه رو خواهد گشت و اساسی‌ترین حقوق اجتماعی و اقتصادی آنان، همچون نمونه‌های عراق و لیبیا ... نقض و به حاشیه جامعه رانده خواهند شد.

اپوزیسیونی که دل در گرو تحریم‌های جنایت‌کارانه و تجاوزات نظامی داشته باشد، اپوزیسیون مردمی نیست. پیروزی مردم ایران علیه رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی ایران در گرو آگاهی و تشکیلات است. ضرورت همکاری سیاسی احزاب، سازمان‌ها و افرادی که در مقابل دخالت‌های امپریالیستی و صهیونیستی موضعی روشن و شفاف دارند، امریست که حزب ما همواره بر آن تکیه کرده است.